

لیکولینه وه یه ک له سهر میشکات الانوار:

میشکات الانوار یا نه سراری نه نواری ئیلاهی ئیمام محمد غزالی ئیمام محهمه د غزالی له م ریساله دا بیرو رای فهلسه فهی ئیشراقی گرتوته پیش و ده کوشی به یارمه تی وه گرتن له ئایه تی نور: (اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) و فهرموده ی حیجاب: (إِنَّ لِلَّهِ سَبْعِينَ حِجَابًا مِنْ نُورٍ وَظِلْمَةٍ) و ته ئویل کردنیان، ته نیا به ته ئویلی زاهری ئه و ئایهت و فهرموده بهس ناکا، به لکو نه سراری ئیلاهی و رازی نهینی له و دوانه دا به پیی شیوهی تاییهت به خوی ده که ویته لیکولینه وه. شیوهی تاییهتی ته ئویلی ئیمام غزالی له ریساله ی (میشکات الانوار) دا به دریزی به یان کراوه. به کورتی لیی ده کولینه وه و قسه ی لی ده که یین و ده ی خهینه بهر سهرنج دانی ئیوهی ئازیز ... بی سی و دو ناوه روکی فهلسه فی میشکات الانوار بهر له ههرشتیک له ته ویلاتی باتنی گهری، له بابته ته فسیری باتنی و پالدانه وه به سهر رموزو ئیشاراتی ئه و دوانه و ئه وهی که له ناخی ئه و دوانه ی ده رکیشاوه و سهره نجم ئه وهی ئیستخراج یا ده سه بهندی کردوه، دور بی.

له سهر ئه م بنه ره ته ریساله ی میشکات الانوار له ئیو شوینه واره کانی ئیمام محهمه د غزالی له نه وعی خویدا بی وینه یه له وه حده تی ته ئلیفی تاییهت به خوی به شداره. ههر چهند له ئاخر جزمی سیوه می کتیبی ئه حیاء العلوم الدین که بهر له میشکات الانوار نوسراوه له باسی فهرموده ی حیجاب ههندی له م قسانه ی هیئاوه.

کثریا به شی یه که م

له به شی یه که می ئم ریساله ئیمام غزاللی له بابته واتای (نور) له عورفی عام و خاس و له پاشان له عورفی خاسی خاسانه وه قسه ی لی ده کا، باسیکی پیشه کیه، له م بابه ته وه که خوا نورالانوار یا نوری ئه علاو ئه قسایه، وه نوری حه ق و حه قیقیش هه ر خوایه، باقی ئه نوار که ته نیا به مه جاز به نور ناو ده برین، له خواوه سه ر چاوه ده گرن.

هه ر ده لئی: ئیمام غزاللی په ی به شتی بر دوه و ئه وه ی به به دیه ی و سه لمیندراو داناوه، وه ئه وه یش به مجوره یه: که جیهان دارای ئه سلیکه جیا له خوئی. ئم ئه سله نوری حه قیقی یا نوری بالذاته. له پاشان ئیمام غزاللی به ره به ره هه نگاو هه ل ئه گری بولای نه ک بو ئیسباتی ئم نوره، به لکو بو ته قیری وجودی ئه وه. نور له عورفی عامدا شتیکه، خوئی بیینی و خه لکی دیکه ش به یارمه تی وه رگرتن له و بیین، هه ر وه کو نوری روژو مانگ و چراو ئاگری هه لکراو. به لام له بهر ئه وه ی ئم نوره ته نیا به چاو نه بی که بتوانی ئه وه بیینی، ناییندری و نایته ئیدراک، چونکا له ئیدراکدا روچی بیینه ریا روکتی له و زانیوه، له م رووه حه ق ئه مه یه که ئه وه به نور یا نوری زاهیر نابجری، ئه مه یه که مین هه نگاوه که غزاللی له بهرز بونه وه ی واتای نورو ته جریدی نور هه لئ ده گری. چونکا له نوری زاهیری مه حسوسه وه په ی به نوری تر ده با که نهینی و نامه حسوسه. ئم نوره هه مان نوره له عورفی خاسانوا.

له پاش ئه مه ئیمام غزاللی له بابته نوری دیده وه ده کوئیته وه که موبته لا به که م و کوری به کی زوره، ئم نوره نوری غه یری خوئی ئه بیینی به لام خوئی نایینی وه له شت و مه کیش ته نیا زاهری ئه وانه ده بیینی شتی زور دوریش ئیدراک ناکا، ته نیا شتی موته ناهی و مه حدود نه بی نای بیینی. چکو له به گه وره و گه وره ش به چکو له، ساکن به موته حه ریک و موته حه ریک به ساکن ئه بیینی. به لام له ئینساندا «چاو» یک هه یه که ئه و که م و کوریانه ی تی دا ناییندری و ئه وه ش «ئهل» یا روچ، یانه فسی ئینسانی و مروفانی یه. له م رووه باشت

وايه به ناوی نور ناو ببری نه ک نوری چاو. نه مه دوه مین هه نگاؤیکه ئیمام محمه د غه زالی له ته جرید-ی نور- دا هه لی ده گری، چونکا غه زالی به مه ده گاته نور-ی نه قلی یه که م که مروف به وه خوئی و غهیری خوئی دیاری ده کا: (ته شخیصی نه دا) وه موته ناهی و ناموته ناهی و نه شیای زور دورو نیزیک ده رک نه کا. نه و دیوی په رده ی هه بون نه ناسیته وه و نه چیه نیوناخی هه رشتیکه وه و رازو نهینی و حه قیقه تی نه وانه به چاکی ده رک ده کا، جیهانی بالو پاین (سهرو خوار) ده ناسیته وه و نافه ریدگاری به رزو بلیند، ده رک نه کا و نیسه تی نه و له گه ل دنیا تی ده گا. باوه کو نه قل له بهر نه و هه موه که ماله شیاو تره که به نور ناو ببری به لام هه مو شتیک یه کسان ده رک ناکا، هه ندی شت راسته و خوؤ به ئاشکرا ده رک نه کا و هه ندی تر ته نیا به فیر بون له سه ر چاوه ی حیکمه تی خوا درک نه کا و به س، قورئان له نه قل زیاتر ئاگاداری نه دا، چونکا له گه وره ترین و به رز ترین حیکمه ت سه ر چاوه ی گرتوه، جا له بهر نه مه قورئان له نه قل شیاو تره، بو ناوی نور، وه له م دو ئایه ته دا به ناوی صیفه تی قورئان ناو براوه هه ر وه کو والنور الذی انزلنا... یانی نوری که نه وه مان نارد (قد جاءکم برهان من ربکم وانزلنا الیکم نوراً مبیناً^۱ یانی: نورئکی ئاشکرمان بو ئیوه نارد) دیاره مه به ست له م نوره له م دو ئایه ته دا قورئانه.

نه م به شه سیوه مین هه نگاوه له (ته جرید) ی نورد چونکا له گه ل نوری سهرو کارمان هه یه که له نوری نه م جیهانه نیه، به لکو له عالمی مه له کوته و قورئانیش له وه: (له عالمی مه له کوته) عالمی مه له کوته، عالمی میکی به رینه که په ریه کان له وی نیشته جین و روح و گیانی سالیکان، به رز نه بنه وه بو نه وی. نه م عالمه هه مان عالمی غه ییبه که عالمی شه هاده ت، شوینیکه له شوینه واره کانی نه وه و نسپی و سینه ریکه له وو سه به بیکه له و. وه ته زی و پره له نور، نه نواری عالمی فهروه دین (نوسان) هه میسه به پیی دورو نیزیکان له

۱- تعابن (ناپه تی ۸)

۲- سوره ی نساء ناپه تی ۱۷۴

سهرچاوهی نوری یه کهم له عالهمی مهله کوت، نور ده گرن. ئەم سهر چاوهی (نوری یه کهمه) ئیمام غه زالی به مانگیکی ده شو بهینی که له رو چنه ی مائیکه وه بداله ئاوینه یه ک که له دیواریان گرتیی و لهو ئاوینه شه وه له ئاوینه یه کی تریدا که له دیواریکی دیکه گیرایی و سهره نجام بداله زه وی و نورانی و روناکی بکاته وه، ئەمه یه ک نوره که به هوئی ئینعیکاسه وه نوری زوری لی په یا بوه و جا چون وجودی ئەو هه موه نوره له نوری یه کهمه وه سهریان هه لداوه، قهت ناتوان له زنجیره ی ئەوه جیا بنه وه، به لکو تا بی نیهات پیکه وه لکاوان، وه سهره نجام به سهرچاوهی نوری یه کهم که نوری بالذات یانوری حه قیقی یا نوری مه حز (الله) ی ناوه پیوه ندئه درئ ئەم نوره حه قیقیه هه ر ئەوه یه، که خه لق و ئەمه ره (ئافه رینش و ته گیر) له دهس ئەودایه، نورانی بونی سهره تایی ئافه رینش به فه رمانی ئەوه: (خوایه) و به رد ام بونی ئەم نورانی بونهش له پله ی دوه مدا هه ر له وه وه یه. له راستی دا نورانی بون-ی هیچ کهس له سهره تاوه لفه و دوانه ی ئەوه که سه: ئەوزاته نه بوه و کهس شیایوی ناوی پله نی وانیه، له راست نورد تاریکی و زولمهت هه یه، جا چون نور وجودی مه حزه، دیاره تاریکی یازولمهت عه دم و نه بونی مه حزه، چونکا نه بون: (معدوم) نه بو خوی وجود په یا ئەکا و نه بو غه یری خوی، به لام ئیمام غه زالی دو بیژه ی نورو زولمهت هه ر وه کو رچه ی (نه نه وی یه تی ئیرانیان-ی کون به واتایی دو مه بده ئی دژو جه ننگه نده به کار ئەبا. به لکو نور له روانگای ئیمام غه زالی یه وه وجودی ئیجایی به و زولمه تیش سه لیبی ئەم وجوده یه، جا لیژه وه که وجود دابهش ئەبی به وه ی که دارای صیفه تیکی ئاوا زاتی یه و ئەوه که خیوی ئەم صیفه ته یه به یارمه تی غه یر، له راستیدا شتانی تر بیجگه له و (خوا) مه جازه و وتنی نور هه ر بو خوا راسته و حه قیقی و واقیعیه.

۱ - نوکته: من خۆم ئەم بیرو رایه ی ئیمام محمه د غه زالم زۆر جوان ده رک کردو تی گه یشتم به م واتا: له رۆزی پینجشمه ۸/۲۱/۱۳۷۱ هه تاوی که له تورکیا له کاتی ۹/۵ سه ر له به یانی به ماشین له سیواسه وه به ره و عیران ده هاتم هه روا که و تومه بیری ئەم فه رموده و نه زه ره ی ئیمام غه زالی له پرا روانیم که نوری رۆژ له لای دهستی چه بی لیخوره (راننده) وه- ئەدا له ئاوینه ی به رسه ری راننده که و له ویوه نوره که له شوشه ی لای راستی ماشینه که ی ئەدا و پینه ی

وه ههروا چون نيسبه تي وجود به به شي ئه خير له ئيضافه ي ئه و ياني له نيسبه تي ئه و له غهيري خوئي سه رچاوه ده گري نه ك بالذات، زولمته يان له مه قوله ي عهده مي مه خر داناوه. جيهاني بون يا باستر بلين: ئه وه ي كه غهيري ناوي خواي له سه ر دائه نين: (ماسوي الله) له زاتي خويدا عهده مي مه حزه، وجودي حه قيقه ي هه مان خواي به رزو بلينده كه نوري حه قيقه يه، ئه بي بزائين: كه ئه م قسه له روانگاي ئيمام غه زالي يه وه جوزي يانه و عي ته عيري مه جازي نيه، به لكو حه قيقه تي ديارو ئاشكرايه چونكا ئه م شته ده سكه وتي بيرو راي باري ئه قلبي نيه، به لكو حه قيقه تي كه، كه عاريفان و خواناسان، له كاتي مي عراج و سه ركه وتني رو حيدا له (قولا بي) مه جازه وه به رزي حه قيقه تي ئه وه به ئاشكراو به عه يان ده بينن. وه له ريگاي شه وق و زه وقه وه واتاي فه رموده ي خوا «كل شيئي هال ك الا وجهه» نه به م واتايه كه هه رچي بي جگه له مه سيري بون دا (به ره و لاي خوايه) له روزي له روزگاره كاندا تيا ئه چي، به لكو به م واتايه كه هه رچي بي جگه له خوا، بو هه ميشه (ازلا و ابدآ) نابوده.

دياره هه ر مه وجوديني ئاوه ها ئه بي تيا بچي و نابود بي، وجودي حه قيقه ي هه مان زاتي خوايه، كه له ماليكيه تي بوندا (ازلا و ابدآ) له م دونياو له ودنيا تاك و ته نيايه. ئه م بانگه وازه ي خوا له روزي به ريدا له نيو خه لك دا ده نگ ئه داته وه كه «پاشايي ئه مرو هي كيه؟ (هه مو ده لين): هي خواي تاك و ته نياو خاوه ن وزيه» ته نيا تايه ت به قيامه ت نيه، به لكو له گو ي خه لكي ئه م دنياش هه ميشه ده نگ ئه داته وه.

غه زالي له و په ري بيرو ئه نديشه دا به بيرو راي شه بيه به وه حده تي وجود ده گاهه هه ر ده مي فه رمايشه كاني له فه بيلي شه ته حاتي صوفي يه به يني نه ژماره ئه وسا به دژواري

راننده كه، له ئيو ئاوينه كه وه، ئه درا له شوشه ي لاي ده ستی راستی ماشينه كه و له و پوه وينه ي راننده كه، له ده ره وه ده ر ده كه وت، جاري وا بو، ده بوه، چار ياسي وينه و ئه و تا قه وينه كه له ئيو ئاوينه كه ده ر ئه كه وت، به و نور دانه وه له دوره وه ي لاي راستی ماشينه كه به سي يا چوار وينه يا زياتر ده بيندرا. (شه پۆل) ١٢ نوامبري ١٩٩٢ زابني و ٧١/٨/٢١

ده توانین غه زالی له م نه قیده بهر که نار بزاین.

به لام شتی که به لمینی که ټیمام غه زالی له یارانی شه ته حات بوه به ده سه وه نیه، به لام ټیمام غه زالی به پیی ټم قسانه ی خواره وه، زور له وه حده ت وجودی یه کان نیزیکه ټیمام غه زالی ده فهرمی: «دنیا پرو ته ژی یه له نور... هه مو ټم نوره بو لای نور الانوارو سهر چاوه ی یه که می خویان بهرز دهنه ټم نوره ش هه مان نوری خوی بهرزی بیخ هاو تایه. نوره کانی دیکه هه مو عاریه تی و ټه مانه تین و نوری حه قیقی ته نیا ټه وه: (خوایه) هه مو بون و گشت نوریک هه ر خوایه تی (هه ر خوایه و به س) هیچ شتیک بیجگه له دیمه ن و هه یته تی مه جاز، هوویه ت و حه قیقه تی بو نیه. جا چونکا بیجگه له ذاتی ټه، خودایه ک نیه له. نه تیجه دا نیه، ټه وی هه یه، هه ر ټه وه بون، هه ر خوایه تی که ټیشاره و ټامازه کردن، هه مو بو لای ټه وه، هیچ ټیشاره یه ک بیجگه بو لای ټه و نیه» ټیمام غه زالی به ټاشکرا نالی: حه ق هه مان خه لقه و ټم دوانه دیمه ن و سوره تیکن بو یه ک حه قیقه تی تاک. هه ر وه کو، کوری عه ره بی دوی ټه و ده لی: ته فاوه ت له نیو ټه وانه دا ټیعتباری یه به لکو ټیمام غه زالی ده لی: هیچ مه وجودی بیجگه له ذاتی پاکی خوا حه قیقه تی بو نیه. ره نگدانه وه و عالهم ته نیا له ریگای ره نگدانه وه و ټینعکاسی وجودی حه قه وه یه هه ر وه کو ټینعکاسی نوری مانگ له ټاوینه ی جور به جور وه- به زیوه ری وجود نارازیته وه. ټه مه له روانگاری غه زالی یه وه حه قیقه تی که ټه قل و ټاوه ز دیانی پیدا ناوه و که شفقی صوفیانه ش ټه وه ی سه لماندوه، غه زالی له ټاخیرین پله له ناسین، ته فاوه ت له نیوان ته وحیدی عه وام له سهر بنه رته تی (لا اله الا الله) و ته وحیدو خوا به یه ک زاینی خه واس له سهر بنه رته تی (لا اله الا هو) روناک ده کاته وه (هو) له روانگای ټیمام غه زالی یه وه هه ر وه کو و تمان بریه تی یه له وجودی گشتی که ټیشاره بو لای ټه و ده کری، ته وحیدی خه واس به پیی بیرو رای ټیمام غه زالی «ویژه ره که ی کاملترو شاملترو حه قیقی ترو وردترو ده خیل تر له هه مو که س له فهدانیه تی مه جزو وه حدانیه تی صرف- ی خوادا، واریدی ده کا وه نیشتمانی فهدانیه ت ټه و پهری میعراجی ټافه ریده گانه».

له په راوه کانی دیکه ی غه زالی دا- که قسه ی لیوه ده که یین - ئاوا به ئاشکرا له وه حده تی وجود قسه نه کراوه، نه وه ی له «ئه حیاء العلوم الدین دا» یاد کراوه که: «بون بیجگه له خواو شوینه واری نه و شتی دیکه نه. وه بون هه مو جیلوه ی شوینه واری ذاتی خوا یه» له راستیدا ئیعترا فیکه به وجودی بون له کو به ی وجودی خوادا، وه دهر وازه له سهر بیرو رای وه حده تی وجود، دا نه خا ئایا نه توانری بوتری که ئیمام غه زالی له ریساله ی میشکات الانواردا له روانگای خو به وه له بابه ت حه قیقه تی وجوده وه بیر ی گور یوه و بیر ی تازه ی دهر بر یوه و مه یلی ئاشکرای بوکشانی صوفیانه ی، بو په یدا بوه؟ که صوفیان قایل به وه حده تی وجود، هه ر ده می بمانه وی به ته مسیلی نوری مانگ و ئاونه گه لی که جیبی تابشی مانگن، سهرنج بده یین، قه بول ده که یین که نه و نوره «رهنگ دانه وه یانه» مونه کیسانه له ئاونه کاند. له حالیکدا که هه ن و مه رئین، زاته ن خیی و وجودی حه قیقی نین، به لکو رهنگ دانه وه یه کن له نوری یه که م یانی: له نوری مانگ به لام مه به سستی ئیمام غه زالی له ئاونه له ته مسیل دا چیه؟ و نه شتانه له ته مسیلی نه ودان چ شتی که ده نوینن؟ ئایا ئیمام غه زالی به شتی وینه ی هه یولای یه که مین که فه لاسیفه بو رهنگ دانه وه و دهنگ دانه وه ی نوری ئیلاهی له بهر چاو ده گرن، بیر ی کرد و ته وه؟ له حالیکدا که نه زانین که ئیمام غه زالی به ئینکار کردنی ته واری وجود، ماده ی قه دیمی عالم نه داته دواوه، وه عالم به مه خلوقی حادیس له عه ده مه وه، ده زانیی. نه وه ی دینه بهر چاو نه وه یه که ئیمام غه زالی به ته مسیلیکی وا (ته مسیلی نوری مانگ و نه نواری رهنگ دانه وه له وه) موشکیلی صدوری عالم له خواوه ئالوزاندوه و له سهر بنه رته تی نه قلی ده س ناداته ته وزیح و لیکو لینه وه و ئاشکرا کردنی نه وه. ئیستا نه بی پروانین که ئایا نه زمونی صوفیانه له کردنه وه ی نه و گری پوچکه، یار مه تیکی به و کرده؟ ئیمام غه زالی له عارفانی یاد نه کاکه له وجود دا بیجگه له خوی تا قانه ی حه قیقی شتی تر ناینن، که له ودا بیجگه له خوا شتی نایندری له م روه وه هندی له وانه هه ر وه کو حه للاج هاواری (نه زحقم) ی بهر زکرد و ته وه و یه کی تر «سبحانی ما اعظم شأنی» به زاردینی (مه به ست بایه زیده) به لام نه م حاله ته «وه حده تی شهود» ه نه ک

وه حده تی وجود. وه حده تی شهود حاله تیکه، کاتی صوفی ده گه ریته وه لای سولتانی
نه قل، نه و حاله ته زو له نیوده چی. له م کاته دا صوفی تی ده گا که: «نه م حاله ته یه کبونی
به راستی نه بوه، به لکو وینه ی یه کونیک بووه ههر وه کو قسه ی ناشق و نه وینداریک له و
په ری نه ویندا»: «انا من اهوی و من اهوی انا». نیمام غه زالی ده فهرمی: «یحساسی عاریف
له حالی فه نابون له خو و له خه لک داو به قاو مانه وه به حقه، یه کبونی مه جازی و ته وحیدی
حه قیقی ناوه یانی: ته وحیدی که له بوندا بیجگه له خوای تا قانه شتی تر نابینی. نه گونجی
نه وه ی که تو مه تی وه حده تی وجود له نیمام غه زالی لاده با، و ته یه که له م کتیبه دا له ناخری
به شی یه که م به م واتایه هاتوه: «خوا له گه ل شتیکدا هه یه، ههر وه کو نور له گه ل نه شیا» و
موده له لی ده کا که واتای نه و «له گه ل هه رشتیکدا هه یه» نه مه یه که نه و: (خوا) بهر له ههر
شتی و بالاتر له هه رشتی ده رخه ر «و موزهیری» هوی وجودی هه رشتیکه. فهرموده ی
نیمام غه زالی له م بابه ته وه که نه و: (خوا) «بهر له هه رشتیکه» «ثیقرار به قه دیم بونی خوای
به رزه و قسه یه کی دیکه ی نه و که و تویه تی: «خوا له هه رشتیک به رزتره» ته نزیه و
بینجه وشی خوایه، جا له بهر نه مه بیخه وشی خوا به واتای حه قیقی دینی موتله قه له
گه ل، قسه ی وه حده تی وجود سازگار نیه، ههر نه م مه به سته بوته هوی نه وه ی
که (ونسینک) له وتاریکدا که له سالی ۱۹۴۱ زاینی له Semietische Studien uitde
nalatenschap بلاوی کردوته وه، به پیوه ندی نه م به شه له میشکات الانوار له گه ل نو
ریساله ی فلوتین (Enneodes) تاییه ت بکا. نه و له و وتاره دا رای گه یاندوه که نیمام غه زالی
هه وینی باسی نه م به شه ی له کتیبه ی فلوتین له به شی پینجهم له ریساله ی چواره م که له ودا
فلوتین قسه ی له مه به سستی: «رؤیه ت: دیدار» کردوه، وه رگرتوه، دوکتور نه وره حمان
به ده وی له کتیبه که ی خویدا^۱ چهن بهرگه ی پرش و بلاوی له ته رجه مه ی عه ره بی که
دراوه ته پال فلوتین: فه یله سوفی یونانی، هیئاوه و نه وسا رای گه یاندوه که نه مه نشان نه دا

۱ - فلوتین لای عه ره ب لاپه ره ی ۱۸۹-۱۹۲

که ئەم فەسلە کراوەتە زەمانی عەرەبی و لەو دە چۆی کەوتیبێتە دەسی ئیمام محەمەد غەزالی، بەلام ئەبێ بلین: کە فلوتین لەم فەسلەدا لەبیرو رای بینایی و چلوناوەتی ئینتقالی مەرئێ لەچاودا، قسە دەکا، وە لە ئەندێشەیی واسیتە کە صورەتی مەرئێ بە هۆی ئەو کە لە ناوەندی بینایی قەرار دەگری، رەخنە دەگری، بەم حیسابە لە نیوان ئەم فەسلە و فەسلێ یە کەمی کتیبی میشکات الانوار تەصەور ناگری.

بەبیرو رای دوکتور ئەو رەحمان بە دەوی ئە گونجی ئەوسەر چاوەی کە تەئیری کردۆتە سەر ئیمام غەزالی کە ژو فەسلێ پینجەم لە ریسالەیی پینجەمی فلوتین بی.

ئەم فەسلە بەوینەیی کورتە یە ک لە ریسالەیی (زانستی ئیلاهی) مەنسوب بە فارابی یە. دوکتور بە دەوی ریسالەیی مەنسوب بە فارابی لە کتیبی خویدا بە ناوی (فلوتین لای عەرەب) بلاو کردۆتە وە، کاتی دەروانیتە ئەو کتیبە شتیک کە ئەو ی بگەینی کە غەزالی بومیشکات الانوار لەو ریسالە کە لکی وەرگرتووە بەرچاو ناکەوی، بیجگە لەمە کە بە شیکێ کورت لەو کە ئیشارە ئەکا بەمە کە فعل فاعل ئەوە ل ئەقل و ئەقل نوری باتنی ئەم جەو هەرە یە، هەر وە کو نوری خور کە لە روژ (وخور) تیشک بە سەر شت و مە ک دەهاوێژی. بەراو ژو لە ریسالەیی: (علم آلهی) دا بیرو رایە ک هە یە کە بە ئاشکرا لە گەل بیرو رای ئیمام محەمەد غەزالی دا ناسازگاره.

لەم ریسالەدا بوکشانیکێ دیار بو لای بیرو رای (فیض فلوطین) دیتە بەرچاو. بیرو رای (فیض) کە لە (لایەن فلوطین) هەو دارنژراو، ئیمام محەمەد غەزالی لە پەراوی: (تهافت الفلاسيفه) دا رەتی کردۆتە وە و پەیرەوانی ئەم بیرو رایە بە کەم میشک دا ئەنی. لە بەرا روناکمان کردە وە کە ئیمام محەمەد غەزالی چلون لە نیوان نور الانوار: (الله) و (مطاع) و لە نیوان مطاع و بونە وەرانی دیکە پیوەندی نیشان ئەدا و هەر وا رون کرایە وە کە ئەم مەسەلە بە لای ئیمام غەزالی یە وە پیوەندی خەلقی یە، نە ک پیوەندی فیضی بە واتای فلوطینی ئەو. راستە کە ئیمام غەزالی واتای نورو نور دانە و فە یض لە وینە گرتنی: (تصويری) ئافە رینش دا بە کار ئەبا بە لام ئەنواری کە تا نور الانوار چۆتە پیش و

ئه‌گه نېکان و سه‌رچاوه‌ی يه‌که‌م، ئه‌نوارى عاريه‌تين و له نورى ئه‌وه‌ل وه‌رگيراوون و حه‌قيقه‌تى زاتيان بو‌نيه. ئیستا، که ئه‌و فيوضات: به‌پيى (بيرو راى فه‌يضي فلوطين) مه‌و جوداتيکى حه‌قيقين و هه‌ر يه‌که‌ و جودتيکى تاييه‌ت به‌خو‌ى بو‌هه‌يه، دياره‌ فلوطين قه‌ت نالى که وجودى ئه‌مانه‌وابه‌سته به‌واحيدى-ى ئه‌وه به‌وه‌يه.

چ به‌لگه‌يه‌که‌مان به‌ده‌سه‌وه‌يه که بلين: ئيمام غه‌زالى له پهرتوکی ميشکات الانوار له ريساله‌ى (عيلم‌الهي) مه‌نسوب به‌ فارابى، زياتر له په‌راوه‌ى کتيبي (ئه‌نولوجياى ئه‌ره‌ستو) شو‌يني وه‌رگرتوه؟ له حالي‌که‌دا ئه‌م کتيبه سه‌رچاوه‌ى يه‌که‌ميني زانست و زانيارى فه‌لاسيفه‌ى ئيسلامي سه‌باره‌ت به‌ نه‌و ئه‌فلاتونيان بو. ئيمام غه‌زالى و زوربه‌ى فه‌لاسيفه‌ى ئيسلامي له زاراوه‌ى نه‌و ئه‌فلاتونيان که‌لکيان وه‌رگرتوه، سه‌ره‌نجام، له‌وانه‌دا واتايى تازه‌تريان ئه‌دو‌زى يه‌وه‌و به‌ جورى ده‌يان گو‌پرى و له واتاي ئه‌سلى ده‌يان برده‌ ده‌رى، ئه‌مه‌ خو‌ى ئيبتکارو ئه‌صاله‌تى فه‌لاسيفه‌ى ئيسلامي نيشان ئه‌دا، نه‌ک په‌يره‌وى و ته‌قليد له‌وان.

کژيا به‌شى دوهم

ئيمام محمه‌دى غه‌زالى له‌م به‌شه‌دا هه‌ندى بيژه‌و واژه‌که‌ له ئايه‌تى نوردا (الله نور السموات و الارض...) وه‌کو: مشکاة، مصباح، زجاجه، شجرة، زيت، نار-هاتون به‌ پيى ره‌مز و رازى که ئيشاره ده‌که‌ن به‌واتاي نه‌يني که له‌و ديوى روا‌له‌تى ئه‌م واژانه‌دان، شه‌رحى ئه‌دا. له سه‌ره‌تاوه بو‌رون کردنه‌وه، دو‌باس دينيته‌پيش، له باسى يه‌که‌م ته‌بيعه‌تى ره‌مز: (ته‌مسيل) و ره‌وشتى به‌کار بردنى ئه‌وه به‌يان ده‌کا. وه له باسى دوهم‌دا پله‌پله‌ى رو‌حى به‌شه‌رى و پله‌ى نورى ئه‌وه دينيته‌به‌ر قسه‌و لي‌کو‌لينه‌وه. وه له ئاخري ئه‌و حه‌وت واژه‌ى ناوبراوه رموزى ئه‌م رو‌حانه ده‌بژيرى. بيرو راى ته‌بيعه‌تى ره‌مزى ئه‌وه له سه‌ر بنه‌ره‌تى فه‌رضى موازات وهاو ده‌نگى ته‌واو له نيوان عالمى شه‌هاده‌ت و عالمى غه‌يب، عالمى جيسمانى و عالمى رو‌حانى يه. ئه‌م بيرو رايه به‌مجوره ته‌فسير ده‌کرى که، هيچ شتيک له عالمى شه‌هاده‌ت دا نيه مه‌گه‌ر ته‌مسيل و (نمونه) يه‌که بو‌ عالمى مه‌له‌کوت، عالمى شه‌هاده‌ت هو‌ى گه‌يشتن به‌عالمى غه‌يبه. ناسياوى ئيمه به‌عالمى عولوى:

(جیهانی بهرزی بهرین) محال نیه و سه فەر بو لای خوای پهروه رنده و نیزیک بونه وه دژوار نیه. خوای تا قانه وینه و میسالی بو نیه، چونکا مهرجی نمونه بون بهزه روت، موتا به قه بونی ده وی، که چی خوا بو نیکه، هیچ شتیک هاوتا وینه ی نه و: (خوا) نیه. جا که وایه نه بی نه و واژه ته مسیلیانه ی که له قورئاندا هاتون، نه بی هه ر وه کو کیلیی نه سراری غه بیی بزاین و هه ر وه کو رموزی خه و، نه وانه واتا و ته قسیرو ته ئویل بکه یین. هه ر وه کو روژ له زانستی ته عبیرو لیکدانه وه ی خه ودا نیشانه ی شایه و مانگیش نیشانه ی وه زیره که فهر بانی شا ده با بهر نیوه. هه ر له سه ر نه م شیوه مه وجوداتی عولوی رو حانی، نیشانه و ره مزی عالمی مه حسوسن. له سه ر نه م بنه ره ته ئیمام غه زالی هه ندی له نیشانه و ره مزی وه رگرا و له قورئانی که ریمی بو رون کردنه وه ی بیرو رای خو ی به کار ده با. به بیرو رای ئیمام غه زالی: (تور= کیوی تور) ره مزی مه وجوداتی گه و ره و سابت له عالمی مه له کوت دایه، «وادی»: ره مزی مه وجوداتی عولوی یه که زانیاری و مه عارفی غه بیی وه ر ده رگرن، جا نه وسا مه عارف له وانه وه نه قل نه بیته لای به ره ی مرو ف، «وادی نه یمن»: ره مزی سه ر چاوه ی یه که مینی ناسیاوی و مه عریفه ته وه «نار»: ره مزی رو حی پیغه مبه ره که قورئان به «سراج منیر: چرای نورانی» ناوی نه با.

«جدوه و قیس و شهاب: پؤلوی ناگری سور و گه ش): ره مزی که سانیکه به بینایی نه ک له روی ته قلیده وه، که له پیغه مبه ران پهیره وی بکه ن. «اصطلاء: خو گه رم کردنه وه به ناگر» ره مزی مو شاره که تی پیغه مبه رو پهیره وانه «وادی مُقدس» یه که مین پله یه له پله پله ی سه ره که وتی پیغه مبه ر (د-خ) «خلع نعلین» ره مزی دل و ده رون هه ل که ندنه له هه ر دو جیهان: دنیا و ناخیره ت - «قلم»: ره مزی رو ل و نه خشی عیلمی غه بیه له رو حی لیه اتوو موسته عیددا. «لوح محفوظ: ته ته له ی پارنیزاو» ویا «دق منشور»: ره مزی رو حیکه، که نه م زانسته له ودا بنو سری. «ید»: ره مزی په ری یه که، نو سه ری زانسته کانه «صورة» ره مزیکه، بو مه جموعی: ید، قلم و لوح، وه له مرو ف دا «صورة الرحمان» صورت خودایی یه. چونکا پیغه مبه ر فهر مویه تی: (خوا مرو فی له سه ر بیچمی ره حمان خولقاندوه، «ماء» هه ر وه کو

خوا فرمویه تی: (له ئاسمانه وه ئاویکی نارد: باراندی): ره مزی مه عریفه ت و ناسیاوی یه. «اودی» که هه ره له م ئایه ته دا هاتوه «له پاشان هه ره چۆمه له ئاویک به ئه ندازه ی گونجاوی خوئی ئاوی گرت» زه مزگه لیکن بو دل و ده رو نگه ل.

ئیمام محمه دی غه زالی به زیره کی و ژیری تی ده گا که ئه م جو ره ته ئویلانه ی ئه و، ئه و ئه با ته ریزی ده سته ی باتنی که ئایه ته کانی قور ئان له واتای زاهیری لانه ده ن و به باتین ته ئویلی ده کن، لیره دایه که ده سی خوئی پیش ده خاو ده فرمی: که نه باتنی یه که زاهیر ره ت بکاته وه و نه زاهیری یه که ئه سراری باتین بداته دوا وه، به لکو ئه و: «ئیمام محمه دی غه زالی» زاهیر و باتین پیکه وه، کو ده کاته وه، له واتای مه حسوسه وه، ده س پی ده کا و له ئه سراری په نهان له و لای وازه کانه وه غافل نابی موسا (د-خ) له «وادی مقدس» دا ئاگری دی و په روه ردگاری به رای له موسا کرد که که وشه کانت دا که نه «اخلع نعلیک» موسا که وشه کانی دا که ند، به لام له و کاته دا تی گه یی که ئه و له سه ره تای میعراجی پیغه مبه ری دایه و خوا له وی ده وی که ته نیا برواته لای خوا، بی ئوگر بون به م لایا به ولا، وه خوشه ویستی دنیا و ئاخیره ت و ئه وه ی بیجگه له خوا یه، هه مویان له دل و ده رون ده رهاوی و فری یان بدا، میسالی زاهیری له روانگای ئیمام غه زالی یه وه حقه و پیوه ندو ئه نجامی ئه وه به رازی ده رون: (باتین) یش حه قیقه ته. میساله کان «ئیشاره» گه لیکن که بو بزوتن و دنه دانی حیس و خه یال ئینسانی، به کار براون به لام ئه م ئیشارانه به ره و پستی په رده ئه چن و به نورگه لی ده گه ن که له روانگای حس و خه یال په نهان و نه یین ئه گونجی که سی بپرسی: له م ئه ئویله دا که نه سه ر دیشته بن فرمانی قه واعیدو زا کونی زمان و نه به عورفیکی تایه تی عیلمی پابه نده، حه ق کیهه یه؟ ئایا ئه م کاره مه يدانی بو خه یال په ردازی و به راورد، ناکاته وه که ئه قل له ودا به ناچاری هه رچی بیه وی؟ بیلی؟ ئه گه ر وابی و ته ئویل بو ئیسلام درگا بکاته وه، نه ک ئه وه بی که ئه نواع بیدعه ت و لاریی له دین دا ریگا

۱ - بانی: خوت له شت و مه کی هه ر دو جیهان دارنه. په راوه ی زیره ی زیرین (شه پۆل).

بکاته وه. هه وه کو ئه وه که باتینیه و هاو بییره کانیا وایان کرد. له وه لامدا ده لئین: ئه وه له قسه کانی ئیمام غه زالی قام ده کری ئه مه یه که ئه و: (غه زالی) ته ئویل کردنی ته نیا بو که سانی که به صیره تیان هه یه هه وه کو پیغه مبه ران و عارفان و ئه ولیا و خواناسان به جایز دانا وه که خودانی بیرو باوه ریکی تیژ و وردن و واتای په نهان له پشت په رده وه به هه ست و حیس ده بینن. هه وه کو بو پیغه مبه ران ئه م ده س که وته به دی هاتوه، پیغه مبه ر دیتی که ئه و ره حمانی کوری عه وف دره نگ: چوه به هه شت. پیغه مبه ر ئه وه ی به چاو وادی، به لام به به صیره ت به جو ری تر. به به صیره ت زانی که ئه و ره حمان کوری عه وف و ها و اله کانی زور توند خه ریکی مله به ملانی کردن له گه ل نه فسی خو یاندا تا بر و او باوه ر به سه ر ئاره زوی نه وس دا زال بی و ئه وس ا بچه نیو رو حانی پاک. به نا و به هه شت. دیاره ئه و دوای مله به ملانی و ته قالا یه کی زور بی ده نیته نیو به هه شته وه. ئیمام محه مه د غه زالی ئه م جو ره له خه و دیتته که هه م له کاتی خه وتن دا و هه م له کاتی بیداریدا رو ئه دابه حسی ناوی ئه با، که ئه گه ر له بیداریدا بی نیازی به ته ئویله و ئه گه ر له خه ویش دا بی نیازی به ته عبیره.

باسی دوهم که له بابته ته ئویلی ئایه تی نوره وه یه پله پله ی رو حی به شه ر به پینج پله دا لئی ده کو لیتته وه و به راوردی ده کا.

یه که م: رو حی حه ساس و به هه ست که مه حسوسات ده رک ئه کا هه م له مندا لدا و هه م له گه وره دا وجودی هه یه.

دوهم: رو حی خه یالی یه که ئه وه ی حه واس ده ی هینیتته ئیدراک، له گه نجه ی زیهندا رای ده گری. مندا لی شیره خو ره، رو حیکی ئا وای بو نیه، به لکو دوای له شیر برانه وه، رو حی وای بو پینک دی، هه ندی له ئازال و پاتال رو حیکی وایان بو هه یه.

سیوهم: رو حی ئه قلی و ژیری یه که واتای موجه ره د له حیس و خه یال جیا ده کاته وه و ئیدراکی ده کا. ئه م رو حه جه وه هری مروف و نا وه ندی ئیدراکی زه رو ری یات و گشتی یه.

چواره م: رو حی فیکری یانه زه ری یه که پیوه ندی مه نتیقی بیرو ئه ندیشه ده رک ئه کا و له به رکول ده گاته نه تیژه.

بینجهم: روّحی قودسی نه به وی: (روّحی) پاکی پیغه مبهری یه که تایه تی نه نیباو
نه ولیایه و تیشک و تریزی غه بیی ده که ویته نیوی. خوی بهرزو بی وینه فهرمویه تی: (ئیمه
له خو مانه وه، روّحیکمان به تو وه حسی کرد) مبهست روّحیکی وایه. ئه م بینج روّحه،
نورگه لیکن که نه صافی مه وجوداتی مه حسوس و مه عتول له گه ل نه وانده دا زاهیر ده بن، وه
له روانگای ئیمام غه زالی یه وه به موازات بینج شت هه ن که له ئایه تی نوردا به م وینانه
هاتون: میشکات: (چرادان) زجاجة: (شوشه) میصباح: (چرا) شجرة: (دار) زیت: (رون).
روّحی حه ساس و به ههست له راست «میشکات» دایه، چونکا نوره کانی له کونی درزی
حه واسه وه دی و ده روا، هه وه کو چرا دانیک که نورو شوق له وه وه ده چیه ده ری.
روّحی خه یالی له راست: (زجاجة) دایه، چونکا هه ر دو له نه صلدا تاریک و غه یره
له تیغن، به لام ده کری ته صفیوه له تیف و پاک و بریقه دار بن، خه یال، زانستی نه قلی زهیت
ده کاو له پهریشانی و بلا و بونه وه ی بیهوده یی نه وه به رگری ده کا. هه رواش شوشه نوری
چرا له گزه با ده پاریزی روّحی نه قلی له راست «مصباح» دایه و ناوه ندی تابشی نه نواری
نه قله. چونکا چرایش نوری حسی بلا و ده کاته وه.

روّحی فیکر له راست «شجرة» دایه، به م واتایه که ژیانی فیکری له دارنیک ده چی که
شاخ و لق و پوپ و گه لا و میوه ی زور بی، که هه مو له نه صلیک وه کو ساقه ت و ته نه ی داره که
بی ده روّین و شین نه بن. بوّی به داری زیتون میسالی هیناوه ته وه که روّنه که ی پاکترو
سافتره و پرشوعله تر له روّنی ترو باشترین روّنی چرایه. روّحی قودسی نه به وی له راست
«زیت» دایه ک له پاکی و بینجه وشی و چاکی دا گه یشتو ته ناوه ها پله یه ک که نیزیکه بی
نه وه ی ناگری بگاتی نور و تیشک بداته وه وه هه لایسی و گر بگری. روّحی پیغه مبه ران و
نه ولیایش وان و به پله یه ک له پاکی و بیجه وشی و که مال گه یشتون که ئیتر نیازی یان به
یارمه تی پهری و شتانی ترنیه. ئیستا نه بی بزاین که بیوه ندی ته ئویلات له گه ل ئایه تی که
خوا به ناوی نوری ئاسمان و زه وی ده ناسینی و له پاشان به میسالی ره مزی و گری پوچکه
دراو نه وه نیشان ده دا و وینه ی ده کیشی چیه؟ به پروای من به ته ئویلی که ئیمام غه زالی له

سهر ئایه ته که ی کردوه، کاتی راست و دروست له ئاو دهردی که ئایه ته که جاری تر به تیگه یشتنیکی دروست بهم جوړه بخویننه وه: خوا نوری ئاسمانه کان و زهوی به مه سلی نوری خوا که له ئینساندا خو نیشان ئه داهه ر وه کو چرا دانیکه، که له ودا هه یه و ئه و چرایه ش له نیوشوشه یه ک دایه که بی زیاد کردنی ئه وه سهری پیوه ند له نیوان ته ئویلی غه زالی و ئایه ته شهریفه که دا له به ریه ک هه لده پچردری. به لام له سهر ئه و فره زه ئه توانری ئه وه ی که غه زالی له پله ی رۆحی ئینساندا (پینج پله ناو براوه که) هیناویه تی، تی بگه یین، چونکا ئیمام محمه د غه زالی ئه م پله و پایانه ی به ئه نواعی له ئه نواری ئیلاهی داناوه که به پله گه لی جیا جیا له نور الانوار: (الله) نور و ه رده گرن. وه خوای به رز بو تیگه یشتنی دروستی ئه م مه به ستانه و ته ئویلانه له عاله می مه حسوس، به چرادان و شوشه و چرا و دارو رو ن میتالی هیناوه ته وه. به لام بوچ غه زالی ته شبیهه که له ئایه ته که دا ته نیا له سهر ئینسان کورتی کردو ته وه و بونه وهرانی تری جیا کردو ته وه، که چی ئایه ته که خوای به نوری ئاسمانه کان و زهوی یانی به نوری ئه وه ی به خشلی وجود له سهره وه تا خواری رازاوه ته وه ده ناسینی. ئه م تاییه تیه له بهر ئه وه یه که مروف له روانگای غه زالییه وه، ته نیا بونه وهریکه، که نوری ئیلاهی له ودا له هه مو پله یه کدا خو ی ده نوینی، که چی ئه م نوره له غه یری ئینساندا بیجگه له هه ندی پله و پایه نه بی خو نانوینی. جا هه ر له بهر ئه مه یه خوا له نیوان مه خلوقات دا مرو فی له بهر چاو گرتوه و ئه وی به وینه ی خو ی ئافه ریده کردوه و ئه وی کردو ته شیای جی نشینی خو ی له ئه رزدا.

ئیمام غه زالی بهم بیرو رایه، باری خودایی مرو فی دوزیوه ته وه و به پیوه ندی راسته و خو ئه و به جیهانی به رین پیوه ند ئه دا. وه بیرو رایه کی تازه له باره ی نبوه ت را ده گه یینی که له ودا نه بی و خواناس، بی ناو جیگه ری په ری وه حی، وه یا کومه گئی له زانستی دهره وه ئه توانی ئاماده ی وسولی وه حی بیت. پیغه مبه ر یا خواناس یا وه لی به هه بونی چرای نور له دل و دهر وندا چ نیازیکی به په ری وه حی هه یه. ئاوا دیته بهر چاو که ئه م به شه له نامیلکه ی میشکات الانوار ته وا و که ره وه ی به شی یه که م بی، چونکا غه زالی له به شی

یه که م‌دا له خوا به ئیعتیباری ئه‌وه‌ی نورالانوارو ئه‌سلی وجوده وینه‌یه‌کی هه‌ستی و بون ناسانه ئه‌داته ده‌سو له‌م به‌شه‌دا به ئیعتیباری ئه‌وه که ئه‌م نوره ئه‌سلی ناسین و مه‌عریفه‌ت، له‌مروف‌دا به‌ته‌واوی دینه‌ی دی، وه له نیوچینی پیغه‌مبه‌ران وخواناسان و ئه‌ولیا‌دا که به پینی فه‌رموده‌ی «خوا مروفی له‌سه‌روینه‌ی ره‌حمان خولقاندوه» چینی له به‌رچاو گیردراون، به وینه‌ی تایه‌ت خوده‌رده‌خه‌ن وینه‌یه‌کی شناخت ناسانه له‌وه ده‌نۆینی و رای ده‌گه‌ینی -

به‌شی سیوه‌م

دوای ئه‌وه‌ی ئیمام غه‌زالی له دوه‌شی رابوردودا، دایه‌سه‌لماندن که ئه‌وه‌ی که شیاوی ناوی نوره و بو نور بون ئه‌بی نوری خودایه‌وه هه‌روا ئه‌م نوره‌یه که به‌گشت پله‌گه‌لیه‌وه له ئینساندا خوی نیشان ئه‌دا، غه‌زالی له‌م به‌شی سیوه‌مه‌دا ئه‌کوشی تا په‌رده‌گه‌لی که مانعی تابشی ئه‌م نوره‌ن و بونه‌ته په‌رده له‌نیوان ئینسان و مه‌عریفه‌تی خوا شه‌رح ئه‌دا، قسه‌ی ئیمام غه‌زالی له‌م به‌شه به‌ده‌وری ئه‌م فه‌رموده که پیغه‌مبه‌ر فه‌رمویه‌تی بو «خوا هفتا په‌رده له‌نورو زولمه‌ت هه‌یه که ئه‌گه‌ر په‌رده که لادری شکوی جه‌لال و جه‌مالی خوا دیده‌ی هه‌ر بینهرینک ده‌سوتینی» داده‌گه‌ری، غه‌زالی مه‌حجوبه‌کان «داپوشراوه‌کان» به‌سی ده‌سته دابه‌ش ده‌کا: ۱- داپوشراوان به‌زولمه‌تی مه‌حز، ۲- داپوشراوان به‌نوری مه‌قرون به‌زولمه‌تی مه‌حز ۳- داپوشراوان به‌نوری مه‌حز.

وا دینه‌ به‌ر چاو که مه‌به‌ست له‌حیجابی زولمانی ئه‌وه‌ی مادی، یابه‌ریگایه‌ک پیوه‌ند له‌گه‌ل ماده‌ په‌یا ئه‌کاو له‌حیجابی نورانیش ئه‌قلانی بی. له‌م بیرو رایه‌وه‌یه که مولحیدان و ده‌هری‌یه‌کان که حه‌واس به‌سه‌ریاندا زال بوه‌و ئینکاری دین و قیامه‌ت ده‌که‌ن و وجودی عالم له‌سه‌ر بنه‌ره‌تی مادی خالیس و اتا ته‌فسیر ده‌که‌ن، له‌چینی داپوشراوان به‌حیجابی زولمانین، وه هه‌روایش داپوشراوان به‌نفوسی ناپاکی لیل و شه‌ه‌وات و له‌زاتی مادی که هه‌وایان کردۆته خودای خویان و له‌زه‌تی ئازالی و گه‌یشتن به‌ئاره‌زیان کردۆته ئامانج بو خویان له‌ژیاندا، وه ئه‌گه‌ر پله‌یه‌ک له‌و خویریه‌تی‌یه‌ بینه‌سه‌ری، ده‌سه‌لات و زال بون و بال

به سه راکیشان، وه یا ناودار بون و پله به و پهری ناره زوی خویمان ده زانن و هه مو له مچینه دا ده وه ستن. ئەم که ره ستانه که بژاردمان هه مو پهرده ی زولمانین، داپوشراوان به نوری تیکه ل به تاریکی ئەوانه ن که له سه ر بیرو باوه ری دینی خویمان، هویه کی حیسی یا خه یالی، که له نیوان ئەوانه و دیتنی به راستی حه قیقه ت، جیاوازی داناوه، زال بوه.

بوت په رستان که بیریان له سیفه تی خوا کردۆتوه، ئەوه یان ناوه به سه ر بونه وه رانی مه حسوس داو ته جه سومیان پی داوه، تا قمی تر له وانه خوایان له واتای بهر ته سک و به ند، ده رهیناوه جه مالی مو تله ق له بیچمییک له بیچمه کاندایا په رستش ده که ن، هه ندی تر له وانه ناگر په رستن که واتای وزه، هتیزو قودرت و به ریز بون له ناگر دا ئەگر نه به رچاو که ئەوانه هه مو یان له سیفه ت و نوری خوا دائه نین. ئەمانه له م سیفه تانه، بونه وه رانی مادی و ئەنبوژهنی، نه خشه ئەکیش و ئەنیوین هه ندی تر له م تا قمه ئەستیره ی گه لاویژ یا شه عرا و مو شته ری و روژ ده په رستن. ئەوانه ی نوری مو تله ق ده په رستن ته نه ویه ی ئیرانین. هه مو ئەمانه که بژاردمن (محجوبان): داپوشراوانی به تاریکی ئامیته به نون. تاریکبون له م بابه ته وه یه که ئولو هییه ت له قالبی مادیدا ئەنیوین و ته سویری ئەکه ن و نوریش له م بابه ته وه یه که سیفاتی خوا له مه عبودی مادیدا ئەنیوین و ئەینه خشینن موجه سیمه و که رامیه که تاریکی خه یال به سه ر بیریاندا زال بوه و قایل به خوی موجه سه من و ئەویان له بان عه رش داناوه، له م کۆره ن. هه روا ئەوانه ی له بهر به رزی، جیهه ت بو خوا دائه نین له روانگای عام و خاسه وه، هه مو له م تا قمه ن. ده سته ی سیوه م مه حجوبان به نوری خوان، ئەمانه تا قمیکن که زیه نیان به به لگه ی ئەقلی فاسید تیکلاوه، ئەمانه سیفاتی هه ر ئەوانه ن که بو خوا په سنی قسه کردن و ژنه وایی و بینایی و ساوانی، بو خوا داناوه و ئەوه یان له گه ل سیفه تی هاو وینه له ئیساندا به راورد کردوه ئەلین: خوا به ده نگ قسه ده کاو هه ر وه ک ئیمه ده کا. مه حجوبان به نوری مه جز فه لاسیفه ن، ئەمانه له وه ی که په سنی ئاخه وتن، ژنه وایی، بینایی و ئیراده و لینه وین، که وه ک مرو ف بو خوی دابنن، دوری ده که ن و خوا له و سیفه تانه له بیچمی ئیساندا به دور ئەزانن، به سه رنج دان به ئاسه واری خوا، خوا

دهناسن. ئه یزن: خوا بزوینه ری ئاسمانه کانه هه ندی له وانه وایان زانیوه که په سنی خوا به ناوی بزوینه ری ئاسمانه کان له بهر زور بون و جور به جور بونی گوکانی ئاسمانی ئه بیته هوی ته که سور له زاتی خوادا. له م بابه ته وه بزوتنه وهی فه له که کانیاں داوه ته پال ئه قل (په ری) که هه ری به که له فه له کی تایبه ت به خوادایه. که هه مو فه له که کان به هوی فه له کی گه قصی حه ره که ت ئه که ن و ئه م فه له که ش راسته و خو خوا حه ره که تی پی ئه دا هه ندی له وانه له م بیره ش زیاتر چونه ته سه ری و وایان زانیوه که حه ره که تی ئه فلاک به شیوه ی راسته و خو، شیاو نیه که له کرده وهی خوابی به لکو ئه مه له کرده وهی ئه قل یا په ری به که له ژیر تاعه ت و عباده تی خوا خو خه ری که ده که ن. جا به بی ری ئه وان خوا به م ئیعتباره که گشت بون له ریکا ی ده ستوره وه، نه ک به موباشه ره ت، ده خاته گه ر (موتاع) ی نیوه.

ئه مانه به حیسیبی غه زالی داپوشراون «مه حجوبن» که به و جو ره ی بزار دمان، بوت په رستان، ده هری، مادی و له دین وه رگه راوانی تریش ده گریته وه. هه روا موجه سیمه موشه بیه وه سیفاتی له موته که لیمان و فه لاسیفه ئه ره ستویی یا ئه رستوو فلوتینیش ده گریته وه. بی ری که غه زالی له نیو ئه و بیرو رایانه په سه ندی ئه کا، هه ر ئه و بیر به که به پی ناو لینانی ئه و پیوه ند به «واصلان» په یدا ئه کا. ئه م بیرو رایه به مجوره یه که «موتاع» له راستیدا «ده ستوری خواجه» که ئه گه ر خوا بیه وهی شتیک بیته دی پیی ده لی بیه ئه ویش دیته بون (... کن فیکون) به م قه ریانه «موتاع» نه به واتای دیتنی په ری به ک له په ری به کانه و نه ک به و جو ره ش که فه لاسیفه نه و ئه فلاتونیه کان، ده لیئن ئه قلی یه که مه، نه خودی حوایشه و نه شتی تر له دنیا دا، به لکو واسیته یه که له نیوان خوا و جیهاندا و ئیراده ی حوایش له ریگای ئه وه وه دیته دی. «نیسه تی موتاع به وجود - ی خوا نیسه تی روزه به نوری مه حز» به لام فه رموده ی غه زالی له م بابه ته وه له «موتاع مه وسوف به سیفه تی که، له ته ک وه حدانیه تی حه قیقیدا، ته نافی هه یه» ئه روانیته ئه مه که ئه مری خوا مه بده ئی که سه ره ت و ته عه دودی وجودی یه، که چی وه حدانیه تی مه حز ته عه دود ور ناگری، چونکا له سیفاتی خودان. لیره دا بیرو رای غه زالی له ته وسیفی موتاع یا فلوتین له ته وسیفی ئه قلی یه که مدا

له گهل ئیختلافی جه وههری له نیوان بیرو رای ئەم دو بیره وه ره دا، تیک هه لده نگون.
ئەمیری ئیلاهی له روانگای غه زالی یه وه قه دیمه به قه دیم بونی خوا چونکا له که لامی
خوای قه دیمه. به لام ئەقلی به کهم له روانگای فلوتین مه وجودیکه، له واحیدی یه کهم
فه یه زانی کردوه و وابسته به و نیه. بیرو رای غه زالی له بابی موعاع دریژهی بیرو رای
ئەشعهری یه کانه له که لامی خواداو له قورئاندا، له و بابه ته وه که زاتهن که لامی خوا یه.
بیجگه له وهی که غه زالی له چوارچیوهی بیرو رای به سیتی ئەشعهری یه کان، هه ننگاوی
به ره و پیش تر ده چی، به ورد بونه وه یی زیاتر، ئەوه به وینهی بیرو رای تازتر له بیرو رای
فه لاسیفه ی ئیسلامی یا «له دو ریازی ئیسلامی ئەشاعیره و موعته زیله» له بابه ت «بیژه ی
Logos» هیناویه تی. بو دا سه لماندی ئەوه چهن ئایه تی له قورئان به به لگه هیناوه ته وه.
غه زالی له هیچ یه که له و بیرو رایانه رازی نابی که ده لین: پهروه ردگار له مه عنای سیفه تی
له شی موعاع پا که، یا پهروه ردگار بزوینه ری فه له کی دوا یین «فه له کی ئەقصاو
ده سه لاتدار به سه ر فه له که کانی دیکه یه» یا ئەوهی که خوا بزوینه ری به راستی بونه، نه ک
به وینه ی موباشه رت به لکو به واسیته ی ئەقلی بزوینه ری ئەفلا که. ئەو قسه ی «واصلان»
که ده لین: موعاع شتی که غه یری زاتی خواو موته سیف به سیفاتیکه، که له گهل وه حدانیه تی
مه جزو که مالی خوا مونافاتی هه یه، قه بولیه تی موعاع فه له که کان دینیتته بزوتن و ته گیری
هه بون و بون ده کا. «واصلان» له ریگای ئەوه وه به که سه ی که ئاسمانه کانی خستوته
بزوتنه وه، وه به زاتیک که فه رمانی به بزوتنه وه داوه په ی بردوه و ناسیاو بوه و له م دوه شه وه
به وه ی ئاسمانه کانی خولقاندوه، ریگا ده بن، یانی ئەوانه له ریگای ناسینی فه رمانی خواوه
به خواناسین ده گهن. غه زالی به م بیرو رایه له ریگای ته نزیهی خواو ته وسیفی وه حدانیه تی
مه جزی ئەو، بی ئەزه مونی ته عه دود «ئەمیری خوا» به وینه ی «که لامی ئیلاهی» له سه ر
بیرو رای ئەشعری ته وزیح ده دا.

وه کار گه لی بیجگه له حه ره که تی ئەفلاک و ته گیری بون ئەداته پال ئەو. غه زالی له م
ته نزیه ده ئەگاته پله یه ک که خوای به جه وهه ری موجه رد زانیوه و خوا له هه ر جوره

نیسبه تیک له نیوان ئه وو خیلقه ته که ی دا به بهری ده زانی. به واتایی تر خوا له سیفه تی
ئیلاهی دائه رنی. ئه م قسه به زمانی غه زالی دا هاتوه به لام باوهر ناکه م ئه وی رازی کرد بی
«نیکلسون» NIKELSON به دوری ئه زانی که موتاع له بیرو رای غه زالی دا هه ر ئه و
قوتبه صوفیه بی، که له فسه کانی ئیسماعیلیانی باتنی مه زه بدا هاتبی. چونکا غه زالی
گشت مه زه به کانی ئه وانه ی به مه ردود ئه زانی، ئه و له وتاریکدا به ناوی «بیرو رای یکه
سایه تی له ئیسلامدا» به مجوره قسه له غه زالی ده کا: «من زیاتر لام وایه که بلیم: بیرو رای
غه زالی له بابته موتاع هه وه له ته ک بیرو رای صوفیه ی موته ئه خیر ته وافوتی هه یه. موتاع
به بیرو رای ئه وان به صوره تیکی ره مزی ئه وتتری که به «حه قیقه تی محه مه دی» یا «روحی
محه مه دی» ناو ئه بری. ئه ویش ئینسانیکی ئاسمانی یه که خوا له سه ر وینه ی خوی خه لقی
کردوه. ئه م بونه وه ره له بیرو رای ئه واندا هیژیکه که نه زم و نیزامی جیهان و راگرتن و
پاراستنی ئه وه به وه به و راگیر دراوه».

له وه ده چی ئه وه ی ئه م هزره ی خستوته میشکی «نیکلسون» بیژه ی وجودی موتاع و
وینه جیا جیا کانی ئه وه بن که له چه ند ئایه تی قورئاندا یه. بو وینه ئایه تی ۱۹ ته کویره که
فه رمویه تی (مطاع ثم امین) و من یطع الرسول فقد اطاع الله - نیسا / ۸۰ و (یا ایها الذین
آمنوا اطیعوا الله و اطیعوا الرسول - نیسا / ۹۵). من لام وایه تی که یشتنی صوفیانه ی ئه م
دوایانه که له نه وئه فلا تونی شوینیان وه رگرتوه، ته فسیرگه لی و له و ئایه تانه کرا بی.
به لام شویندانانی ئه وه له سه ر بیرو رای غه زالی دوره گومانی زو رتر له سه ر ئه مه یه که
غه زالی له ئیتاعت کردن له پیغه مبه ر بیجگه له واتای دینی شتی دیکه ی به بیردا نه هاتبی.
مه به ست له بیژه ی موتاع به بیرو رای غه زالی «ئه مری خوا» یه که ده بیته هو ی به کار
که وتنی ئیراده ی خوا و خودوس له خیلقه تدا.

بیرو را له بابته موتاع و دژواز بونی په سنی خوا:

غه زالی له کزی سپه م له کتیبی میشکات الانوار مه سه له ی په سنی خوا ی به ناوی
میحوه رو بلیسک بو بیرو زا به کار بردوه. وته و قسه ی زوری له فیرقه ئیسلامی و زیبازه

نائیسلامی یه کان که به مه حجب «دایوشراو» نایان ئه با، ئه داته دواوه. تا قمی له وانهی به موشه به هه داناوه که تاراده یه ک چونه ته پیش که کارکه یان بوته ته جه سومی ئاشکرا. تا قمی تر وه ک موخته زیله و فه لاسیفه ی ئیسلام رویان کردوته ته نزیه ی موتله ق.

غه زالی ئه شعهری مه زه به به، به و جورهی ئه زانین ئه شعهری یه کان په سه ندی که خوی به وانه وه سف کردوه بو خوی دانه سلمین. به لام ده لین: ئه و په سه ندگه لانه موغایر له ته ک زاتی خودان و قه دیم به قیده می زاتی خودان، له گه ل وه حده تدا بیکه وه جیاوازی یان هه یه. له م قسه نه تیژه وه ده گرین که په سه ندگه کانی خوا نه عه ینی خودان و نه غه یری ئه ویشن. خوا زانا به زانین و قادر به قودره ت و موته که لیم به که لامه، به لام عیلم و قودره ت و که لامی خوا غه یری زاتی ئه ون. ئه م سیفه تانه له گه ل زاتی خوا دا له حه دی زاتیاندا ئینقتاعی ته وایان بو ئیه، به لکو به وه جه ی پیوه ندیان له گه ل زاتی خودا بو هه یه. بو وینه مه به سستی که لیژه دا ئه یلئینه به رجه نجه ری وردبونه وه په سنی «که لام» ه که له نیوان موخته زیله و ئه هلی سوننه تدا هه روا له نیوان ئه شعهری یه کان و موخته زیله دا بوته هه روا و جیاوازی و نیوان ناخوشی، چونکا قسه کردن له سه ر په سنی «ته که لوم» ئه وانی به قسه کردن ل «ئه مری ئیلاهی» که ئیمه موتاع مان له روانگای غه زالی په وه ته فسیر کردوه، راکیش کردوه. ئه شعهری یه کان بروایان به قیده می که لامی خوییه و هه روا «ئه مری ئیلاهی» لاکه ونه. ئه وانه له سه ر قسه ی خویان ئه م ئایه تانه ده که نه به لگه «بو نیشاکانی خوا ئه مه یه که ئاسمان و زه وی راگیر ده بن (و من آیاته ان تقوم السماء والارض بامرہ:

«وه ده ستور دان هه ر تاییه ت به خوییه، چ به ر له مه و چ دوا ی ئه مه ش»^۱. ئه م ئایه تانه به ئاشکرا راده گه یین، که ده ستوری خوا «موتاع» و قه دیم به قیده می خوییه و له سه ر خیلقه ت پیشکه و توه و ئاسمان و زه وی به هو ی ئه و راگیر بون. ئه مری خوا به وته ی ئه وان نه

۱ - ناگا دار بن خهلق و ئه مری ئه یه فیریش و ته گبیر» تاییه ت به خوییه الا له الخلق و الامر.

۲ - لله الامر من قبل و من بعد

خودایه و نه له خودایش جیایه. ئەم بیرو رایانه هه مو هی ئەشعەریانه که غەزالی وەک لیکۆلەرێکی ئەمین له پەراوێ (میشکات الانوار) و له پەراوێ کانی دیکە ی خویدا له وه لانا. تەنیا ئەو نەبێ که ئەبێ بلین: غەزالی له بەشی ئاخیری میشکات الانواردا شتیک وینە جەو هەر، که پۆیه کی له تەسەوف پۆیه و له تەک موشکلی که لامدا بێ پۆیه نە، پۆیه ئەنێ و لێ زیاد ئەکا. قسە زیادە کەش ئەمەیه که «واصلان» وەک داپوشراوان خوا دەرک ناکەن. چونکا ئەوانه خوا به پاک و بیخه وش له وهی که داپوشراوان په سنیان کردوه، دههیننه بیرو هزری خویانه وه.

حەق ئەو دەمە ی که بەزات به سەریاندا نور دەهاوێژی و مۆتەجەلی دەبێ، گەورەیی و عەزەمەتی ئەو بینایی و بینشی بینەران دەسوتینی، ئەم مەنزەلتی صوفیانه، به وهی که «کوری عەرەبی» به مەنزەلتی تەنزیهی تەوحیدی ناو بردوه، شەبا هەتی هەیه. لەم مەنزەلتەدا له تەوسیفی حەق به پەسنی له پەسنه کانی ئەو، تەنانەت له پەسنی وه حەدەتیش دوری ئەکری. چونکا پەسن به وه حەدەت تەقەبودی حەق. دیاره تەقەبودیش له تەک تەنزیهی مۆتەقدا مۆنافاتی هەیه.

بەر و اهت به شه کانی دواپی کتیبی میشکات الانوار له تی گەشتن له بیرو رای ئیمام غەزالی له بابەت مۆتاعه وه خەلکی خستۆته حەیران و تەنانەت بوته هوی شک و دودلی له بروا و ئەقیدە ی ئەودا. بو وینە ئەتوانین و ته ی: «کوری توفەیل» له پەراوێ زیندوی کوری بیدار به شایه د بهینینه وه «یه کی» له مۆتە ئەخیران له که لام ی غەزالی له ئاخیری پەراوێ میشکات الانوار گومانی کردوه و ئەو هی به ئەمری گەوره زانیوه که غەزالی خستۆته هەلدیر که هیوای رزگار بون له وهی بۆیه. ئەو قسەش ئەمەیه که ئەو دوا ی ناو بردنی تا قەمە داپوشراوه کان به نوری ئیلاهی و اصلان دەلی: «ئەوانه له سەر ئەو ن که ئەو بونە وه مەزنه مۆتەسیف به سیفاتیکه که له گەل وه حدانیه تی مەحز موغایره» ئەو ویستویه تی له م رسته ئاوا نه تیجه بگری که غەزالی ئەقیدە ی وایه که ئەو هل «حەق» له زاتی خویدا، مۆتە که سیره «مۆنەزه هه، خوا له وهی که ره خنه گران ده لین له وه ده چی

مه به سستی کوری توفیل له یه کئی له موته نه خیران «کوری روشد» بی که له روانگای کوری توفیل موته هم به ته وهومه که له مه قسودی غه زالی نه گه بیوه. چونکا نه و له «بونه و هری مه زن که موته سیف به سیفاتی که موغایره له گهل وه حدانیه تی مه حز» مه به سستی خوی پاک و به رزه، که چی مه به سستی غه زالی له م قسه «موتاعه» نه ک زاتی خوی پاک له هه وه سفی. «کوری روشد» خوی له غه زالی تومته نه دا که له کژی پیوهندی دار به مه حجوبان قسه یه کی راگه یاندوه که له گهل نه وهی له کتیبه کانی دیکه ی دا له بابته مه سه له ی بزوتنه وهی نه فلاک و باری خوا که له گهل نه واند باسکراوه، دزایه تی هه یه، ده لی: «له په راوهی ناو داریدا که میشکات الانواره که له ودا پله ی خواناسانی سه باره ت به خوا ناو بردوه ناو ده لی: گشت نه مانه له پوشر او ان ته نیا نه و تا قمه نه بی که بروایان وایه که خوی پاک و بیخه وش بزوتنه هری ناسمانی یه که م «فه له کی نه قسا» نیه، به لکو نه و زاتی که، که نه م موحر یکه له و سادربوه. نه م رسته دهر برینیکی دیاره له سه ر بیرو رای حوکه ما له زاینه کانی خوادا. له په راوهی «المنقذ من الضلال» ره خنه ی له حوکه ما گرتوه و نه قیده ی وایه که زانین و عیلم له خه لوته و بیردا حاصل ده بی، نه مه ش پله یه که له پله ی نه نیا، هه روا له په راوه یه کدا که به ناوی کیمیای سه عاده ت دایناوه به ناشکرا نه و وته ی راگه یاندوه که نه م رسته له میشکات الانواردا نیه به لکو کورته یه که به رانه هری نه وهی کوری روشد له کتیبه که گه بیوه و رای گه یاندوه.

ئیمام غه زالی به ناشکرا نه ی وتوه، که موحر یکی یه که م له خوا سادر بوه به لکو له په راوه که دا رای گه یاندوه که: نیسه تی نه م موحر یکه (موتاع) به وجودی حه ق، هه وه ک نیسه تی روژه به «پینج» نوره کان ئایا کوری روشد له م وته به واتای سدور تی گه بیوه؟ له بابته روژه وه نا کری بیژین که سادر له نوری مه حزه، به لکو نه لین: ته عه یونیکه له ته عه یوناتی نه وه یا ته جه لیگایه که له ته جه لی یه کانی نه و. هه روا له بابته موتاعه وه ده لین: «موحر یک نه فلاکه که نه وه یان به وینه ی نه مری ئیلاهی تی ده گه ین» له واحد حه ق سادر نه بوه به لکو ته جه لیگایه که له ته جه لیاتی نه و. به م ته وزیحه غه زالی هیچ کاتی، وه ک

فهلأسيفه قایل به بیرو رای سدور نیه. بیجگه له وه غه زالی بیرو رای موحرریکی یه کهم که
فهلأسیفه نه قیده یان پی یه تی. له سهر ئه م بیره که خوړسک له خووه کار ناکا به لکو
موسه خهرو موسسه عملی خالقی خو یه تی، رت نه کاته وه دهس نه نی به سینگیه وه، به
بیرو رای نه و نه گهر بوتری خورسک و سروشت کاری نه انجام نه دا مه جازه، چونکا
«فاعیل» له روانگای غه زالی یه وه به موجه رده دی موسه به ب بی، ناکری پی بوتری فاعیل.
به لکو ناوی فاعیل نه و ده مه له ده کالتیه وه که فیعل به ئیراده و ئیختیار له وه وه بی. به پی
نه وانه ی رامن گه یاند، ئیتر ناکری بوتری: که غه زالی له میشکات الانواردا بیرو رای
موحرریکی یه که م ی قه بول بوبی و له کتیه کانی تریدا رته کر دیته وه. به لکو موحرریکی
یه که م به بیرو رای نه و «موتاع = ئه مری خواهه» که نه به خوړسک موحرریکه و نه عهینی
زاتی واحیدی یه که مه. ههر نه مه بوته هوئی نه وه که موتگمری وات

Montgemrywatt

له وتاریکدا که له کوواری سه لته نه تی ئاسیایی له سالی ۱۹۵۴ ی زاینی بلاوی
کردوته وه، کزی سیوه م له پهراوهی میشکات الانوار به مه نحول (هه نگوین) نوما بزانی.
نه و لای وایه نوسه ری نه م کژه، یه کی له و که سانه یه، که بو ئیسباتی واحیدی یه ک له
فهلسه فهی کوری سینا تاراده ی ته فسیری پهراوهی نه جات شوینی وه رگرتوه. چونکا
مه به سستی ئیسلامی مه نقول (زاینه کانی نه قلی) له بیژه ی «ته وحید» نه فی شیرکی دائیمه له
زاتی خوا، نه ک وه حده تی زاتی نه و. وه حده تی زات و اتایه که نه و نه فلاتونیان بوی چون و
ههر شتیکیش واتای ته عدود و که سره تی هه بی له زاتی خوا نه فیان کردوه. تا نه و شوینه ی
که بوته هوئی نه فی سیفاتیش له خوا. له گشت نه م قسانه دا به لگه بی که بتوانی بیرو رای
(وات Watt) له بابه ت مه نحول و ناسازگار بونی کزی سیوه می پهراوهی میشکات الانوار
به لمینی، نیه. غه زالی له م کژه دا سیفاتی خوی نه فی نه کردوه، به لکو ئیتلاقی نه م
سیفه تانه ی، بو خوا، له روانگای موته که لیمان و فهلأسیفه وه ئینکار کردوه. نه و هیچ کاتی
په سنی زاین و قودرته و ئیراده و ته که لومی له خوا نه فی نه کردوه، به لکو چلونایه تی و

که یقیه تی ئیتلاقی ئەم سیفه تانه ی بو خوا به و جوهری موشه به هه ئیتلاقی ده که ن، ره د کرد و ته وه. غه زالی مونگیری نورانی بونی خوا نییه، به لام راگه یاندنی ئەم په سنه بو مه عبودی تر، وه ک روژ یا مانگ یا ئەستیره کانی تر قه بول ناکا. ئەو په سنی قه هار بون له خوا دانا نارنێ، ئەمه یشی قه بول نییه که ناگر په رستان ئەم سیفه ته بو یونه وه ری و ه ک ناگر دابنن غه زالی ئەو کاته که له پاک و بیخه وشێ خوا قسه ده کاته نیا مه به سستی نه فی ها ولف له خوا نییه، به لکو ئە کوشی، تاوه حده تی زات بو خوا ئیسات بکا چونکا دژواری سیفات له روانگای موته که لیمان و فه لاسیفه ی ئیسلامه وه، دژواری وه حده تی زاتی خوایه (وات Watt) تی نه گه ییوه، که غه زالی له م کژه دا، دوا ی ئەوه ی دژواری سیفاتی خوا ی له روانگای که لامی و فه لسه فی یه وه خستۆته به ر قسه و باس تا له سه ر هیمی بیرو رای ته شه و فه وه حهل بکا.

«واصلان» له روانگای غه زالی یه وه صۆفی گه لیکن، خاوه ن زه وق و به چه شه، که خوا یان راسته و خو، ده رک کردوه و ئەویان له هه مو ته وه ماتنی که له په سنه کاندای بو ئیمه زاهیر ده بن به پاک و بیخه وش ئەزانن.

به بیرو رای وات واصلانی که غه زالی قسه له وانه ده کا، له گه ل داپوشراوان فه رقی یان نییه بیجگه له ئەقیده بون به بیرو رای مواتع.

ئەو له دویدا را ده گه یینی که کژی حوجب سه ره تای بو نییه. به لام ده لین: له باسی حوجبدا چ سه ره تایه ک له زیگری نورو جوهره کانی ئەو ئەتوانی باشترو چاکتر بی. چونکا حوجبی که غه زالی قسه ی لیده کا، مه وانعیکه که ئەم نورانه ی شار دۆته وه ده بیته مانع له نیوان زوهورو ته جه لی ئەودا.

هه ر کاتی حوجب به هه مو نه وه کانی یه وه له نیو بجی نوری قاهیری خوا ئاشکرا ده بی وجه لال و شکۆی خوا (به پیی فه رموده) ی: ئەوه ی که دیدو بینه ران دیویانه ده ی سوتینی. چلون ئە کری له نیسه تی کژی سیوه م له کتییی غه زالی دودلی بکری، له حالیکدا که غه زالی خۆی ئە لی: که کتییه که سی کژه نه ک دوکژ. هه روا به ئاشکرا به فه رموده ی

حوجب که مهوزوعی باسی کژی سیومه مه و له کژی سیوم به و دوهی ده گیرته وه. به لگه یی تر که به لمینی که کژی سیوم کژی که له میشکات الانوار، نه مه که نوسخه ی خه تی (شهید علی) که له سالی ۵۰۹ یانی چوار سال دوا ی فه وتی غه زالی نوسراوه ته وه، نه م کزه به ته وای هاتوه. هه روا دوا ی نه وه «کوری توفیل» به شیکی دورو دریزو گرینگی له م کزه بی نه وه ی له صیحه تی ئیتیسایی نه وه به غه زالی شک یا ئیشکال بگری، له پهراوه ی (زیندوی کوری بیدار) که لکی لیوه رگرتوه. گشت نه مانه به لگه ن له سه ر نه وه که کژی حوجب به شیکه له پهراوه ی میشکات الانوار وه له راستیدا ته و او که ره وه ی دوبه شه پیشوه که یه. هه ر وا له باری شیوه نوسین و که رسته وه له گه ل به شه کانی دیکه ی دا ها و ده نگه، هیچ دژواری یه ک نایندری.

له و لیکوئینه وه و لیکدانه وه، که له سه ر پهراوه ی میشکات الانوار نه نجامیان دا جوان ده ر ده که وی که نیمه له راست کاری فه لسه فی بایه خداردا قه رارمان گرتوه، که له جو ری خو یندا عال و چاکه. له راستیدا نه م کاره به یه که مین خشت له بنایه ک دائه نری که نه گه ر خشتی تری له سه ر ریز بگری، سیستمی فه لسه فی کامل و ریک و پیکیکمان نه بی. نه مه و امان پی حالی ده کا، که غه زالی بهراوه ژوی نه وه ی که به ناوی ویرانکاری فه لسه فه، ناوی ده ر کرده، خو ی دارای فه لسه فه یه. هه ر وه ک نه و که سانه ی دوا ی نه و که پایان نانیو بیرو هزره وه میتودی فه لسه فی یان هه بوه. نیهایه ت له جو ری تازه دا. فه لسه فه ی مه شائی یانی فه لسه فه ی نه ره ستویی. ره نگی نوی نه فلا تونی گرتوته خو، نه رکی خو ی به ر له غه زالی به جی هیناوه. نه م فه لسه فه له نوسراوه کانی «بو علی سینا» و فیرگه ی نه و دا گه یشتوته نه و په ری خو ی و ریگایه ک بیجگه له دا که وتن و گه رانه وه بو دوا وه. دیاره نه بی به نه فع ی فیرگه کانی دیکه ی فه لسه فی گه راوه ته وه بو دوا وه و ریگایان بو بیرو رای ئیسلامی تازه کردوته وه. هیرشی که غه زالی بر دویه ته سه ر نه م فه لسه فه. که نوینه رو لیکده ره وه ی تاییه تی نه وه، کتیبه کانی کوری سینابو. هوئی تره که بو رو خانی نه م فه لسه فه تالو که ی کرد فه لسه فه ی ئیسلامی ناچار بو، ریگایه کی دیکه بیجگه له ره وشتی مه شایی، که بیره وه ر

بتوانج له وړنگايه وه په ي به واقعیه ته یې ته سلیلی وجودی خوئی و دینه که ی بیا، هه ل بژیری. نه و به دوی ره وشتیکدا ده گه را که نه زه ری یه ی مه وزوعی سه باره ت به جیهان به نه زه ری یه ی زاتی له روحدا ته بدیل ده کا: هه ر وا له عالمی ماده و جامید ریگا به ره و عالمی نورو له تافه ت بیری. به م ره وشته ده لئین: (ئیشراق) که ئوسولی نه وه لیه ی نه وه به هوئی نه فلاتون و فه لاسیفه ی ئیرانی کون دارئیراوه.

فه لاسیفه ی ئیسلامی پیان ناوه ته نیو نه م باسه و نه تیجه یه کی بایه خداریان به دی هیناوه، که له هه ر دو لای (یونان، کوردستان، ئیران که م مایه تر له روژگاری فه لسه فه ی مه شا نه بوه. نه م لایه نه له بیرو راو تی فکرینی ئیسلامیدا قه ت ئینکار نه کراوه و که سیش باوه ری نیه که فه لسه فه ی ئیسلامی له فه لسه فه ی مه شائی «کوری سینا» و «فارابی» به رته سک بیته وه. له م رووه ناتوانن بیر کردنه وه یه کی قول و بنه رته تی که سیفه تی تاییه تی فه لسه فه ی ته سه و فه و له شوینه واری ئیمام غه زالی و «شیخ شه هابه دین سوهره وهردی» و «محدینی کوری عه ره بی» و وینه ی نه وانه دا هاتوه، ده رک بکه ن.

له وه ده چی ئیمام غه زالی یه که مین فه یله سوفی ئیسلامی بی که به رانه ری نه وه ی که له کتیبی میشکات الانوار به ئاشکرا ده بیندری، روی کرد بیته فه لسه فه ی ئیشراق. میحوه رو بلیسکی بنه رته تی غه زالی له م کتیه دا به ده وری جیا کردنه وه ی نورو زولمه ت و عالمی نه نوارو عالمی زولمه تدا ده گه ری.

نه م جوړه ته مایوزی فه لسه فه ی یه به رانه ری نه وه ی له کتیبی ئاویستا (Avesta) دا هاتوه، بناغه ی فه لسه فه ی قه دیمی ئیران و کوردستان هه روا فه لسه فه ی نوی نه فلاتونی یه. به لام غه زالی له ته میز له نیوان نورو زولمه ت، فه لسه فه ی نه وه یه ی هه ر وه ک ئیرانیان بنیشه ی دانه ناوه، نا ئاوی نه کردوه که به راوه ژو له ریساله ی میشکات الانوارو غه ری نه ویش که و ته نه قزو هه ل وه شانده وه ی فه لسه فه ی نه وه ی و نه وه شی له ریزی داپوشراوان دا هیناوه. له وه ده چی نه و هه روا گه و ره کانی موته سه و یفه ی ئیسلامی به ر له و، له وه ی که له باسی نورو ئیدراکی زه وقی حاصل له جیهانی نورانی دا هیناوه، زیاد له

همومان له فلهسه فهی نوی نه فلاتونی تازه شوینیان وهرگرتوه، که له ریگای کتیبی (دبو بیت - Debobit که بههله دهلین: هی نه ره ستوه، دهسیان بهو کتیبه گه یوه. له کتیبی میشکات الانوار هیمگه لی فلهسه فهی ئیشراق زور د یته بهرچاو. گرینگتر له همومان باری بون ناسی به که له باره ی بونه وه قسه ده کاو شناخت ناسی که ماهیه تی گیان و روح شهرح نه دا. هرچهند نه بی بلین که زالبون له باری به که مه یانی بون ناسی. جا به م پی به ئیمام غه زالی له گه وره گه وره کانی فلهسه فهی ئیشراق هر وه ک «شیخ شه هابه دین سوهره وهردی کورد» و «قوتبه دین شیرازی» پیشکه وتوه. نهو ریگا بوچونه نیو فلهسه فهی کامل به تاییه ت له باسی پیوهندی دار به ناسینی روح و گیان ده خاته سهر گازه ری پشت و دروازهی بو ده کاته وه. قسه کانی قوتبه دین شیرازی له سهره تای شهرحی حکمه الاشراقی سوهره وهردییدا هم قسه به بیان ده کا. ده لی: حکمه تی ئیشراق حکمه تیکه که به سهر ئیشراقدا یانی که شف دانراوه یا حکمه تی نه هلی ئیشراقی ئیران و کوردستانه. که نه مه ش ده گه ریته وه سهر نه وهل. چونکا حکمه تی نه مانه ش که شف ی و زه وقی به، وه نه و بیان داوه ته پال ئیشراق که جینگای زوهوری نه نواری نه قلی و دره وشینه وه و فه یه زانی نه وه له ریگای تابش له نفوس دا له کاتی ته جهروددا. کوردان له حکمه تدا زیاتر پال به زه وق و که شف وه نه دن. فه لاسیفه ی به روی یونانیش بیجگه له نه ره ستوو پهیره وانی نه و که پالیان نه دا به جه ده ل و به لگه و بوهرانه وه - رویان ده کرده زه وق و که شف و دوزینه وه سهرچاوه: ۱- محمه د صالح ئیبراهیمی محمه دی (شه پول).

۱ - ترجمه و وهرگرتن له میشکات الانوار نوسراوی ئیمام محمه د غه زالی و بهر کوئل و سهره تای میشکات الانوار ترجمه می صادق ناوینه وهدن، به بهر کوئل لیکدانه وه ی ره خته گرانه له میشکات الانوار به نویسی دوکتور نه بو عه لا عه فیضی چاپی تاران سالی ۱۳۶۴ ی هه تاوی بلاوه ی نه میر که بیر (شه پول) تاران ۲۷ نازه ری ۱۳۷۱ هه تاوی و ۲۷ سازانی ۲۶۰۴ کدو ۱۸ دسامبری ۱۹۹۲ زابینی.